

Železo Fe – stříbrolesklý, pevný, magnetický kov. Na vzduchu je málo odolný a podléhá korozi. Je základní složkou oceli, ze které se vyrábějí stroje, nářadí, různé konstrukce a jiné výrobky (obr. 120).

Hliník Al – stříbrolesklý kov s malou hustotou. Je to dobrý vodič elektrického proudu, stálý na vzduchu. Zhotovují se z něj nejrůznější „odlehčené“ konstrukce, elektrické vodiče a lehké slitiny, např. dural (obr. 121).

Měď Cu – červenohnědý kov. Má velkou hustotu a je na vzduchu stálý. Patří mezi nejlepší vodiče elektrického proudu a tepla. Pro tyto vlastnosti se využívá při výrobě elektrických vodičů, chladičů a varných nádob (obr. 122). Je základní složkou významných slitin (mosaz Cu+Zn a bronz Cu+Sn).

Zinek Zn – šedobílý kov, snadno tavitelný, na vzduchu stálý. Využívá se jako povrchová ochrana železa proti korozi, k výrobě baterií a slitin, např. mosazi (obr. 123).

Stříbro Ag – stříbrolesklý, na vzduchu stálý kov. Je nejlepším vodičem elektrického proudu. Uplatňuje se při výrobě elektrických kontaktů a šperků, je vázáno ve sloučeninách pro výrobu fotomateriálů (obr. 125).

Zlato Au – žlutý, lesklý, kujný, na vzduchu stálý kov. Má velkou hustotu a velkou elektrickou vodivost. Vyrábějí se z něj šperky a elektrotechnické součástky, uplatňuje se v zubním lékařství (obr. 125).